

ת"פ 27679/07 - מדינת ישראל נגד אביאל לוי

בית המשפט המחוזי בחיפה
ת"פ 22-07-27679 מדינת ישראל נ' לוי (עוצר)
בפני כבוד השופט גיל קרחבום
בעניין: מדינת ישראל המאשימה
נגד הנואם אביאל לוי (עוצר)

גזר דין

כללי

1. הנואם הודה והורשע במסגרת הסדר טיעון בכתב אישום מתווך בעבירות של הצתה, עבירה לפי סעיף 448(א) רישא לחוק העונשין, ועבירה של איומים, עבירה לפי סעיף 192 לחוק העונשין (שתי עבירות).

הצדדים לא הגיעו להסכמות בעניין העונשין שיטלו על הנואם.

עובדות כתב האישום המתווך:

2. הנואם והמתלוונת גrownups והורים לשלווה ילדים קטינים. ביום 22.06.2014 בשעה 14:20 לערך, הגיע הנואם אל בית המתלוונת ביצירון יעקב (בנין בן שש קומות) ללא תיאום מראש, וזאת במטרה לחת את ילדיו הקטנים לטיפול. הנואם התישב בסלון הבית, פנה אל המתלוונת ואמר לה "אני לא פראייר, אני אזין את כולם". המתלוונת דרשה מהנואם לעזוב את ביתה, שאם לא יעשה כן היא תזמין משטרת והנאום ובנו א' (קטין ליד 14.09.19) עזבו יחדיו את הבית.

ביום 22.06.2014 בשעה 11:00 לערך, הגיע המתלוונת לבתו של הנואם במטרה להסדיר את תשלום דמי קופת החולים עבור ילדיהם, ובקשה מהנאום כי יעביר את התשלומים לחשבוןה. הנואם סירב, בין היתריו התפתח ויכוח והמתלוונת עזבה את המקום. על רקע מעטו כלפי המתלוונת הגיע הנואם בלילה שבין התאריכים 21.06.2014-20.06.2014, בשעה 03:00 אל רחבת החניה הממוקמת בסמוך לבית המתלוונת כשהוא מצוי במצב ובמיכל ובקבוק פלסטי שבותכם בנזין, וזאת במטרה להציג את ביתה של המתלוונת. באותו מועד, ישנו המתלוונת והקטינים בבית. הנואם ניגש לעבר החצר, נעמד ליד גדר התוחמת אותה, שפרק אל תוך החצר את הבנzion והציגו באמצעות המצית. בשלב זה פרצה אש בחצר הבית והנאום נמלט מהמקום. שכן אשר הבחן באש הזמין את כוחות ההצלה, ולא הגיעו למקום וכיובו את הדלקה. כתוצאה מעשיו של הנואם נגרמו

עמוד 1

לחצר ולבית נזקים בשווי של 9,000 ₪.

ביום 22.06.22 בשעה 13:00 בחדר החקירה בתחנת משטרת זיכרון יעקב, בנסיבות החקירה איים הנאשם על המתלוננת בפגיעה שלא כדין בגופה באומרו: "בפעם הבאה היא תמצא את עצמה בקבר.. אני אשבע עליה עד שהיא תרד למיטה.. אם תשימו אותי בתא שנתיים שלוש מה זה יעצור, אני יצא עושה זה בום, בום ולא פתרתם שום בעיה.. איפה שהיא לא תהיה, אני בן זונה שרמוֹתָה אם אני לא יוריד את כל המשפחה הזאת לאדמה... אני מלאך המות שלה, שתמות. אתם תגרמו לי בסוף לרצוח אותה.. את אמא שלך ואותך אני ידליך בפעם הבאה.. אני אשבור את כל המשפחה הזאת לרסיסים...", וזאת בכונה להפחיד או להקניט את המתלוננת.

טייעוני המאשימה לעונש

3. המאשימה בטיעוניה הדגישה את חומרת העבירות בהן הורשע הנאשם, הפניה למגמת ההחמרה הנדרשת בעינויה ואת הפגיעה בערכיהם המוגנים לרבות הצורר להגן על שלומם, ביטחונם, שלוחות נפשם ורכושם של המתלוננת ושל הציבור בכללותו, וכן שמירה על כבוד האדם. המאשימה ביקשה לראות בשתי העבירות בהן הורשע הנאשם כאירוע אחד. בכל הקשור לנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, טענה כי מדובר באירוע מתוכנן, עת הנאשם הציג מחדך מרראש בכלים ובבנזין, הגיע לביתה של המתלוננת, בחר את השטח, לאחר מכן ביצע את זמנו ונמלט מהמקום. המאשימה הדגישה כי מדובר בנאים בגין שהוא מודע היטב למשמעיו, הבין את מלאו משמעותם ותוצאתיהם, הייתה לו שליטה מלאה על מעשי שבוצעו מתוך כעס על המתלוננת על רקע המחלוקת הכספית שהתעוררה ביניהם, וזאת במטרה להפחידה ולפגוע ברכושה. המאשימה עוד הפניה לנזקים המשמעותיים שנגרמו לרכוש בסך של 9000 ₪. המאשימה הדגישה את פוטנציאלי הנזק ממשעי ההצתה אשר העמידו בסיכון את חי' המתלוננת וילדיים וכן את ד'רי הבניין שלו. המאשימה הפניה למסקיר שירות המבחן והאמור בו, בדges על כך כי הנאשם אינו לוקח אחריות על מעשיו, אינו מביע אמפתיה למתלוננת, אינו מראה נוכחות לבחון את התנהגותו באופן ביקורתית, ונש��פת ממנו מסוכנות גבוהה להישנות עבירות. בכל הקשור לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות, הפניה להuder עבר פלילי, להודאותו בכתב אישום המתווך ולהיסכון בזמן שיפוטו. בכל הקשור למדיניות העונישה, הפניה לפסיקה רלוונטית וטענה למתחם עונש הולם שנע בין 30 ועד 50 חודשים, ועוד מסר בפועל. בכלל הנסיבות, עטרה למקם את עונשו של הנאשם ברף הבינו של המתחם, בנוסף, עטרה להטיל עליו עונש מסר מותנה ופיזי לנפגעת העבירות.

טייעוני ההגנה לעונש

4. ב"כ הנאשם הפנה לנסיבותו האישיות של הנאשם כעולה ממסקיר שירות המבחן, ומהoothot הדעת הפסיכיאטרית. ציין כי מדובר בנאים גמורים, אבל לשולשה ילדים, מצבו הכלכלי קשה והוא חי מקצבת ביטוח לאומי. הוסיף כי הנאשם הוא גדול במשפחה קשה יום, שסבלה מבעיות רבות כגון ניכות, חוליה, ומצב נפשי קשה. ב"כ הנאשם סיפר על התדרדרותו הנפשית של הנאשם שהחמירה בעקבות הליכי הגירושין, עד כדי כך

שנזקק לאשפוזים פסיכיאטריים, טיפול רפואי. בהקשר זה הפנה לחוות הדעת הפסיכיאטרית ממנה עלתה כי הנאשם סובל מהפרעה אפקטיבית דו-קוטבית. אשר לנטיות ביצוע העבירות, ציין כי עבירת האיום הראשונה, בוצעה בבית והוא כללית ולא כוונה לאדם ספציפי. בהתיחסו לעבירות האימים השנייה, הדגש כי זו בוצעה בוחנת המשטרה, על רקע מעצרו, מתוך "יאושו", מצבו הנפשי הקשה, וחוסר שליטה עצמית. לגבי עבירת הרצפה, ציין כי זו בוצעה על רקע מצבו הנפשי ובנסיבות יוכח בין לו לבין המתלוונת לאחר שחשד בה שבוגה את כרטיס האשראי שלו. עוד ציין כי, מדובר בחצתה חצר קטנה ונזקי פיזח שהצרכו צביעה, והדברים המתיישבים עם גובה הנזק. ב"כ הנאשם הדגיש כי פוטנציאלי הנזק לא היה גדול שכן בין חצר הבית לבית עצמו חוות דלת תריס ענקית שהיה בה כדי למנוע מהאיש להתפשט ולהיכנס לתוך הבית. ב"כ הנאשם הדגיש כי הנאשם מקבל אחריות על מעשיו, ובהקשר זה שירוט המבחן שגה עת התיחס לדברי הנאשם כאשר או קבלת אחריות, רק משום שהוא תאר את המנייע למשעו. ב"כ הנאשם חלק גם על התרומות שרות המבחן לפיה התנהגותו של הנאשם הייתה מגמתית בכל הנוגע לרצונו להתאשפז, והדגיש את העובדה שה הנאשם ביקש להשתלב במסגרת שיקומית עוד טרם מעצרו. בכל הקשור לנטיות שאינן הקשורות ביצוע העבירות, הפנה למצבו הנפשי של הנאשם, וטען לקרבה לסיג של "אי שפויות הדעת". בכל הקשור למדייניות העונשה, ביקש לאבחן את פסיקת המאשינה שעוניינה מקרים יותר חמורים. הפנה לפסיקה וטען למתחם עונש הולם שנע בין 10 ל- 24 חודשים מאסר בפועל. מכלול הנטיות, ביקש למקם את עונשו של הנאשם ברף הנמוך של המתهم, והסכים להטלת פיצוי כספי לטובות מתלוונת.

5. הנאשם עצמו הביע חרטה עמוקה על מעשיו, הפנה להתרדרות במצבו הנפשי אשר הביאה אותו לביצוע העבירות מתוך תחושת "יאוש", וקראה לעזרה גם במחיר של כליאתו. הנאשם הפנה לקשר הטוב בין לו לבין ילדיו. ציין כי בכלל הוא משתמש בקבוצה טיפולית בנושא אלימות, וביקש לשילבו בקהילה תומכת לצורך שיקום והשתלבות בחברה. עוד הפנה למצבו הכלכלי הקשה, לחובות הכספיים בהם הוא נתון, ולעובדת שהוא חי מקצוע נכונות של הביטוח הלאומי שהליך מזנות לילדים. ביקש להתחשב בו.

תסקיר שירות מביתן

6. בתסקיר שירות המבחן שהוגש בעניינו של הנאשם פורטו בהרחבה נטיותיו האישיות. מהתסוקיר עולה כי הנאשם לא מקבל אחריות על העבירות בהן הורשע, הוא משילך את האחריות על המתלוונת ביחס לנטיות שהביאו לביצוע העבירות, וביטה עדמה קורבנית. כגורמי סיכון, שירות המבחן מינה את: ההתרומות כי הנאשם הצליח לגלוות יכולת התמדה בתחוםים מסוימים, ומסוגלוותו להבע את עצמו; באופן ברור. כגורמי סיכון שירות המבחן מינה את: הקשי של הנאשם לגלוות אחריות לתפקידיו השונים; התנהגותו במצבי קונפליקט; ההתרומות כי הוא בעל יכולות וכישורים מוגבלים; הקשי בפיתוח עצמאות ופרטות; העבודה כי מערכות התמיכה העומדות לרשותו הין חולשות; ההתרומות כי הנאשם בעל מיקוד שליטה חזוני; נתיתו לגגל את האחריות על גורמים אחרים; הקשי לבחון את התנהלותו באופן ביקורתני; העדר האמפתיה כלפי המתלוונת; שלילת כוונה פלילית במעשהיו תוך שהוא מייחס את התנהלותו במצבו הנפשי ולקראה לעזרה; העבודה שלא פועל לטובות מיצוי זכויותיו הסוציאליות; לא חוווה שיפור במצבו הנפשי, וביצע את העבירות חרף היותו נתן תחת טיפול רפואי. לאור כל האמור לעיל, שירות המבחן התקשה להעיר את מידת הסיכון לביצוע עבירות אלימות כלפי המתלוונת, אולם בשקלול גורמי הסיכון מול גורמי הסיכון, הווערך כי קיים סיכון גבוהה לביצוע עבירות דומות בעתיד. לאור כל האמור לעיל, שירות

המבחן נמנע מהמליצה טיפולית במסגרת שירות המבחן או בקהילה, והומלץ על עונישה מוחשית בדמות מאסר בפועל בגין סורג ובריח.

דין

קביעת מתחם העונש הולם

7. פרק ' סימן א' 1 לחוק העונשין דין בהבנית שיפוט הדעת השיפוטית בעונישה (סעיפים 40א-טו) וקובע בין היתר, כי העיקרון המנחה בגדרת הדין הינו עקרון ההלימה, קרי קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת האשמה של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטלים עליו (ס' 40 א). ראשון השיקולים הוא הלימה ואחריו שיקום, הגנה על שלום הציבור, הרתעה אישית והרתעתה הרבים. בשלב ראשון יש לקבוע את מתחם העונש הולם, אשר נוצר מחומרת העבירה ונסיבות ביצועה, הערך החברתי עלייו יש להגן, מידת הפגיעה בערך זה, ומדיניות העונישה הנהוגה ביחס לאותה עבירה.

הערכים החברתיים עליהם יש להגן

8. הערכים החברתיים הקשורים בעבירות הוצאה הינם הצורך להגן על: שלום הציבור וביטחונו; על זכויות הקניין והרכוש; השמירה על ערך החיים; שלמות הגוף; השלווה והבטיחון האישי. כך גם אין להטעלם מהນזקים הסביבתיים שעלולים להיגרם משריפות. על חומרתה של עבירות הוצאה והפוטנציאל הרסני הטמון בה, ניתן גם ללמידה גם מהעונש המרבי שנקבע בצדיה (15 שנות מאסר). בתי המשפט חזו הדגישו את חומרתה היתריה של עבירה זו, גם במקרים בה הנזק היחיד הינו רכושי (**ר' ע"פ 728/13 עוידה נ' מדינת ישראל, וע"פ 4311/12 סורי נ' מדינת ישראל**), זאת מפאת הפוטנציאל הממשי לגרימת נזק לגוף. מדובר בהתנהגות עברינית הפגעת לא רק בנפגע העבירה שרכשו ניזוק אלא בכלל הציבור שתוחשות ביטחונו ואיכות חייו נפגעים. חומרתה של העבירה נובעת גם מעצם טיבה של ה"אש" שהשליטה בהקשה ולעתים בלתי אפשרית, ובהתפשטותה גורמת כאמור לנזקים קשים לרוכש וגוף. בהתאם, נקבע לא פעם כי ככל, יש להטיל בגיןה של עבירת הוצאה עונש של מאסר בפועל (**ר' ע"פ 6720/16 מדינת ישראל נ' פלוני**). על חומרת עבירות הוצאה ושיקולי העונישה בגין נאמר בע"פ 2939/19 **חולפון נ' מדינת ישראל**: "בהוצאה טמון נזק הרסני. אש המתפשטת באופן בלתי מבוקר זוראה הרס, ומסכנת את האדם ואת החיה, את הגוף ואת הרכוש. לא בכדי עמד בית משפט זה על חומרת עבירות הוצאה, ודומה כי אין צורך להזכיר בכך מילימ. עם זאת, טווח העונישה בגין הוצאה אינו אחיד, ובקביעתו יש ליתן את הדעת, בין היתר, לנסיבות הוצאה, לפוטנציאל הסיכון הגלום בה, לתכנון מוקדם ולעברו של המצית".

9. הערכים החברתיים המוגנים בעבירות איומים הינם: כבודו של אדם; שלמות נפשו; זכותו לחיות ללא חשש ופחד; והזכות לחופש פעולה ובחירה חופשית. בתי המשפט עמדו זה מכבר על החומרה הנובעת מעבירות איומים בשל המסתכנות הטבועה בה בהתייחס להוצאה דברי האיים מן הכוח אל הפועל ולהיותם מעשי ברינויו לשם. בע"פ 88/103 **ליקטמן נ' מדינת ישראל** כב' בית המשפט קבע: "אינטראס החבורה הוא להגן על שלמות נפשו של

הפרט...מפני מעשי הפחדה והקנעה שלא כדין, אינטראס חברתי נוסף אף הוא מוגן בעקיפין בעירה זו, והוא נוגע לחשוף הפעולה של הפרט... וידוע הוא שבמקרים רבים מושמעים איזומרים PER-SE כמסר מסווה להתנהגות המצוופה מן המאויים. נמצא, כי סעיף 192MK מגדים רפואה למכה ומונע מלכתהילה פגעה עתידית בחריות הפעולה של הזולת." בرع"פ 15/8736 צילפה צוביי בר נ' מדינת ישראל נאמר בין היתר כי "עבירות האיזומרים נועדה להגן על שלוחות נפשו וביתחונו של הפרט, כמו גם על חשוף הפעולה והבחירה שלו..."

נסיבות ביצוע העבירות

10. מידת הפגיעה בערך המוגן משתנה בהתאם לנסיבות. יש להבחן בין הוצאה של נכס ללא חשש להתרGESTוותה של האש, לבין מקרה בו האש עלולה להתרGESTות ולפגוע ברכוש אחר. כן יש לבדוק את פוטנציאלי הפגיעה בגוף ובנפש. למעשה לציין, שהוצאה שגרמה בפועל לפגעה בגוף או בנפש גם אם שלא במתכוון, חמורה בהרבה.

11. נסיבות ביצוע העבירות פורטו במסגרת תיאור עובדות כתוב האישום. לעבירת הוצאה קדם תכנון מוקדם, שכן הנאשם הציד בראש במצית, מיכל ובקבוק דלק והכל במטרה להוצאה את ביתה של המתלוונת מפאת כעס עליה. הנאשם שלט היטב במשאיו, בבחן את הזירה והוציא את חצר הבניין. חלקו של הנאשם ביצוע עבירת הוצאה הינו מלא ומוחלט, הוא הבין את הפטול במשאיו, את השלכות מעשו, יוכל היה להימנע מביצוע העבירה.

התוצאה מעשו של הנאשם נגרמו נזקים לחצר ולבית (קיר חיצוני) בשווי של כ- 9000 ₪, אולם הנזק הפוטנציאלי יכול להיות רב בהרבה, זאת בשים לב לעובדה שהוצאה בוצעה בחצר בניין מגורים בן 6 קומות, בשעת לילה מאוחרת עת הדירים ינסים בדירותיהם. רק במלז האש לא אחזה בבניין, ولو הייתה עשוה כן לאמן הנמנע שהיו נגרמות פגיעות בגוף ובנפש. יש לזכור שה הנאשם הודה בעובדה שהוא ביקש להוצאה את ביתה של המתלוונת. חומרה נוספת יש ליחס לעובדה שה הנאשם נמלט מהמקום ובכך גילה אדישות לגורל המקום ולאפשרות שהאש תתפשט ותאחז בבניין על דירותו.

עינתי בתמונה מקום הוצאה, ואני למד כי זו בוצעה ממש ברצועת חצר צרה הצמודה לבניין המגורים לידי טריס כניסה מרזל (נראה כמו כניסה למחסן). כן ניתן להבחין בנזק הפייח על קיר החיצוני של הבניין. אני עր לעובדה שה הנאשם יצא את חצר הבניין ולא שפרק את הדלק על הבניין או בתוכו, יש להביא זאת בחשבון בקביעת מתחם העונש ההולם, אך יש לזכור כי שפיכת הדלק הייתה ממש בסמוך למבנה, וכידוע לא ניתן לצפות את אופן התפשטותה של האש, כאשר קומת המגורים הראשונה סמוכה עד מאד למיקום נזקי האש. כאמור, הנאשם ברוח מהמקום יהיה אديש לוצאות מעשו ולאפשרות התפשטות האש. כן יש לזכור כי לאש מתלווה עשן הדליקה, שבפני עצמו יכול לגרום לפגיעות גופ ו אף למוות.

כך גם תובא בחשבון העובדה שנזק הרcox לא היו גבוהים, ולא נגרמו פגיעות לדירות הבניין.

במכלול הנסיבות אני סבור שהפגיעה בערכים המוגנים ביחס לעבירות הוצאה הייתה משמעותית, ויש למקמה ברף חומרה בינוני ומעלה (קרוב יותר לرف הבינוני).

12. בכל הקשור לעבירות האיומים הראשונה שהושמעה באזני המתלוונת בביתה, אכן מדובר באיומים כלליים ובלתי ממקורדים, אך אין להתעלם לכך שהם נאמרו בבית המתלוונת כאשר ילדיהם הקטנים בבית (פחות אחד מהם), ועל רקע יחסיו הנאשם והמתלוונת.

ADB: עבירות האיומים השנייה, הייתה חמורה בהרבה. הנאשם אמר את הדברים באזני החוקרת המשטרתית עובדה המצביעת על העדר מורה. האיומים היו חמורים וקונקרטיים, וכללו איום בהוצאה וגרימת מוותה של המתלוונת, והכל לאחר שהנאשם כבר יצא את חצר ביתה של המתלוונת, והוכח כי איומיו אינם איומיי סרק. גם אם אין לכך לטובת הנאשם כי מדובר באיומים מתוך מצוקה ולחץ, לא מדובר בנסיבות מקלה בהכרח. יזכיר כי את עבירות הוצאה הנאשם ביצע כשהוא נתון לטענתו במצבה. בכלל הנסיבות, אני סבור כי ביחס לעבירות האיומים השנייה, מידת הפגיעה בערכים המוגנים הייתה משמעותית ויש למקמה ברף חומרה בינוני גבוהה.

13. אשר לטענת ההגנה בדבר קרבה לסיג לאחריות פלילתית (או שפויות הדעת), אני סבור שאין מקום לקבוע זאת. הנאשם מוכר למערכת הפסיכיאטרית, היה מאושפז שלוש פעמים לפני האירועים נשוא כתוב האישום, ואין חולק כי הוא סובל מהפרעה נפשית דו-קוטבית, ואף ניתנה בעבר הלא רחוק (29.11.21) אבחנה של הפרעת הסתגלות והפרעת אישיות אנטית-סוציאלית בנוסף להפרעה הדו-קוטבית. אשפוזו האחרון של הנאשם לפני ביצוע העבירות היה למשך שבע שנים (שחרר בתאריך 1.5.22, כחודש לפני ביצוע עבירות האיומים הראשונה, יותר מחודש וחצי לפני ביצוע עבירת הוצאה וUBE: עבירות האיומים השנייה). מסיקום האשפוז ניתן ללמוד כי הנאשם לא התנהג באופן חזיתי, התנהגותו וחטיבתו היו מאורגנות, והתקבל רשות של התנהגות מגמתית לצורכי התערבות סוציאלית לפני דין בועדת סל שיקום. במהלך האשפוז לא נצפו אירועים חריגים, לא היה צורך בטיפול אנטיפסיכוטי, לא נצפו סימנים פסיכוטיים פעילים, והנאשם שוחרר לבתו עם המלצות להמשך מעקב וטיפול רפואי.

ADB: לאחר מעצרו בתיק זה הנאשם אושפז בתאריך 22.6.23 במרכז לבריאות הנפש שער מנשה. מדבריו הנאשם הגיעו הרפואית, שהוא מקפיד על נטילת הטיפול התרופתי, שלל אובדן או שימוש לרעה בסמים או באלכוהול, וטען כי אשתו גנבה ממנו כרטיס אשראי ומאיימת עליו. הנאשם נצפה באישיקט קל מתח ולא נתגלו סימני פיסיואה פעליה או תסמינים לפחות מג'ורי אחר, והוא שוחרר עוד באותו היום בחזרה לבית המעצר.

UBE: בהמשך הנאשם אושפז במשך 20 ימים (24.7.22 - 4.7.22) לצורך קבלת חוות דעת פסיכיאטרית. על פי חוות הדעת הנאשם סובל מהפרעה אפקטיבית דו-קוטבית, במועד ביצוע העבירות לא היה שרו במצב פסיכוטי או במצב אפקטיבי מג'ורי, ואני זקוק להמשך אשפוז אלא לטיפול רפואי.

ADB: מכל חוות הדעת ניתן ללמוד כי הנאשם אמין סובל מהפרעה נפשית דו-קוטבית וייתכן שאף מביעות נפשיות נוספות, אך בשום שלב במהלך השנים האחרונות לא נצפו אצל הנאשם סימנים פסיכוטיים פעילים, ונitin ללמידה כי גם במהלך אשפוזו האחרון לפני ביצוע העבירות לא נצפו כל סימנים פסיכוטיים, והוא שוחרר להמשך טיפול רפואי במסגרת הקהילה. עוד ניתן ללמידה מדבריו הנאשם לאחר מעצרו, כי הוא הקפיד ליטול את הטיפול התרופתי וכי ביצע העבירות על

רקע יחסיו הרעוועים עם גירושתו וכעסנו עליה.

לאור כל האמור לעיל, אינני סבור כי מתקיימת בעניינו של הנאשם קרבה לסייע לאחריות פלילית.

למצבו הנפשי של הנאשם ינתן משקל מתאים במסגרת קביעת העונש בהתאם למתחם.

14. במלול הנسبות, אני סבור כי במקרה זה הפגיעה בערכיהם המוגנים הינה משמעותית ויש למקמה ברף הבינוני.

מדיניות הענישה והפסיקה הנהוגה

15. העונש המרבי הקבוע בחוק בגין עבירות הוצאה לפי סעיף 448(א) רשאי להוק העונשן עומד על 15 שנות מאסר. העונש המרבי הקבוע בחוק בגין עבירות אiomים לפי סעיף 192 לחוק העונשין, הינו 3 שנות מאסר.

16. בחינת מדיניות הענישה בעבירות הוצאה מלמדת על מנעד ענישה רחוב ויחסית. בע"פ **4743/22 מדינת ישראל נ' פלוני**, הנאשם הורשע באישום הראשון בעבירות של הוצאה, התפרצויות לבניין שאיןו מקום מגורי או תפילה, והסתיעות ברכב לביצוע פשע, ובאישורו השני בעבירה של שיבוש מהלכי משפט, בכך שנכנס לאלומ תצוגת הרכבים הוצאה רכבים ונגרמו נזקים בסך כולל של למעלה מיליון ל". נקבע מתוך עונש הולם באישום הראשון שנע בין 18 ועד 34 חודשים מאסר ונגזרו 27 חודשים מאסר בפועל בגין שני האישומים. ערעור על קולות העונש התקבל באופן שעונשו של הנאשם הועמד על 5 שנים מאסר בפועל. בין היתר נאמר כי: "מעשה הוצאה יוצר מצב ומקים סיכון שלאדם אין שליטה עליו - אש. רבות נכתב על המסוכנות שטמונה בעבירת הוצאה...האש היא אכזרית. היא חמקמה. היא עצמתית. הסכנה הטמונה בה היא רבה, ותוצאותיה אין לשער. האש יכולה להתפשט תוך שניות ודקות. היא יכולה לגרום לנזק אדיר לרכוש. היא יכולה לגרום למות. האש לא מבילה בין אדם אחד לאחר, או בין מי שמעורב בסכסוך כלשהו - "היעד" של מבצע העבירה - בין צד שלישי חסר מזל אשר היה במקום הלא נכון בזמן הלא נכון...לא בצד הביטוי "כאש בשדה קוצים" מצא מקומו בשפטנו - באש יש פוטנציאל להרס ולחורבן, והוא מתפשט במהירות. מי שמבצע את עבירת הוצאה, מעשה לוκח בחשבון שמרגע השלחת הגפור, הנחל, או הסיגר, משתנה נסף נכנס לתמונה, עליו אין לו שליטה, ושהנזק הפוטנציאלי ממנו הוא רחב היקף - האש...או גפור שהציג להבה, ולא בצד אינו מוצאים בפסקה הנוגעת לעבירת הוצאה ביטויים בנוסח "ראשיתה גפרור ואחריתה מי ישורה" (ע"פ מות" (ענין עמארה, בפסקה ה(1)); "מעשה הוצאה ראשיתו ידועה, ואחריתה מי ישורה" (ע"פ 18/6466ראגאבי נ' מדינת ישראל, פסקה 12 [פורסם בנבו] (1.5.2019)).

בת"פ 18/3788 שלמה חביב נ' מדינת ישראל, הנאשם הורשע בעבירות של הצתה והזק בזדון, בגין שהציג מיחסן לבניין מגוריים, עת המתלוון ובני משפחתו שלו בדירה. כתוצאה מהצתה נפגעה תכולת המיחסן ונגרמו פגיעות וסימני פיח במחסן, השရיפה כובטה ב מהירות ולא נדרש פינוי של דירוי הבניין. נקבע מתחם עונש אשר נע בין 24 ועד 52 חודשים מאסר בפועל. על הנאשם בעל עבר פלילי מכבד הוטלו 36 חודשים מאסר בפועל. ערעור על חומרת העונש נדחה. **בע"פ 14/1951 מIRON נ' מדינת ישראל** הנאשם הורשע בעבירות הצתה בגין שהציג מיחסן בחנות. בית המשפט המחוזי קבע מתחם עונש הנע בין שנתיים וחצי ל-4 וחצי שנות מאסר. הנאשם צעריר נעדר עבר פלילי, אשר ביצע את הערירה בהיותו בגילופין, נידון לעונש של 30 חודשים מאסר בפועל. ערעור לבית המשפט העליון נדחה. **בת"פ (מחוזי נצרת) 12-04-15315 מדינת ישראל נ' צ.א.**, הנאשם הורשע בביצוע עבירות של הצתה והפרת הוראה חוקית, בגין שהציג דירה "ציבורית" הנמצאת במבנה בו דירות נוספות, כל זאת תוך הפרת צו של בית משפט לענייני משפחה. על הנאשם בעל עבר פלילי שככל גם הרשות בעבירות אלימות ורכוש הוטל עונש של 26 חודשים מאסר בפועל. **בע"פ 13/6204 סופר נ' מדינת ישראל** הנאשם הורשע בעבירות הצתה בגין שהcin בקבוק תבערה והשליך אותו לעבר ביתו של המתלוון, הבקבוק פגע בחלקה התחתוכו של הגדר, התפוצץ והצית חלק מהברזנט. דירוי הבית ציבר את השရיפה. נקבע מתחם עונשה בין 12 ל-36 חודשים מאסר בפועל. הנאשם נידון ל-12 חודשים מאסר בפועל. ערעור על חומרת העונש נדחה. **בת"פ 18-07-17446 מדינת ישראל נ' אגバラיה** הנאשם וה אחרים הגיעו ברכבו לкрытת בית המתלוון, השליכו לעבר הבית 5 בקבוקי תבערה ונמלטו מהמקום. כתוצאה ממעשהיהם נגרמו סימני פיח על הקיר החיצוני של הבית ועל רכב שchnerה בחניה. נקבע מתחם עונש הנע בין 14 ל-38 חודשים מאסר בפועל. הנאשם לא עבר פלילי והשתלב בטיפול במסגרת שירות המבחן. בית המשפט החליט לחזור ממתחם העונש משיקולי שיקום והשית על הנאשם עונש של 9 חודשים מאסר לרצוי בעבודות שירות לצד עונשה נלוויות.

בת"פ (מח' מר') 20-04-1996 מדינת ישראל נ' פלוסק, הנאשם הורשע נאם בעבירות הצתה בגין שימוש בקבוק בתחנת דלק, הכנין בקבוקי תבערה, והשליך את הבקבוקים לעבר חצר ביתו של המתלוון, עמו היה מסוכן. המתלוון קיבל את מוקדי האש. נגרם נזק קל בדמות סימני אש בחצר הבית. נקבע מתחם עונש הנע בין 13 ל-36 חודשים מאסר בפועל. הנאשם בעל עבר פלילי נידון לעונש של 20 חודשים מאסר בפועל.

17. המאשימה הפניטה למספר פסקין דין ביניהם: **ת"פ 25993-10-19 מדינת ישראל נ' רודה פקי**, הנאשם הורשעה בעבירות של הצתה ואיומים, בגין שבמסגרת סכISON הציתה את בית המתלוון (2 בתים) ועזבה את המקום. ביתה של אחת המתלוונות נשרף כליל, וכן נשרפה ספת הישיבה בסלון ביתה של השניה. נקבע מתחם עונש אשר נע בין 24 עד ל-54 חודשים מאסר. בית המשפט חרג לקולה מהמתחם שנקבע וגורר על הנאשם 20 חודשים מאסר בפועל, מאסר על תנאי ופיצוי בשווי של 23,000 לשתי המתלוונות. **ע"פ 2745 אבו שארב נ' מדינת ישראל**, הנאשם הורשע בעבירה של הצתה של פנצ'ריה הסמוכה למקום מגוריים. נקבע מתחם עונש הולם בין 2- 5 שנות מאסר בפועל. על הנאשם גזרו 24 חודשים מאסר בפועל ועונשים נלוויים. ערעור על חומרת העונש נדחה. **ע"פ 1727/14 מיתון נ' מדינת ישראל**, הנאשם הורשע בעבירות של הצתה, איומים והפרת הוראה חוקית, בגין שהציג את הרכב של שכניו על רקע סכISON שכנים מתמשך ולאחר מכן אין עליהם, כל זאת כשהוא מפר צו הגנה שהוציא קודם לכן כדי להגן על השכנים. נקבע מתחם עונשה החל מ-30 ועד 60 חודשים מאסר בפועל. על הנאשם גזרו 36 חודשים מאסר. ערעור על חומרת העונש התקבל באופן שעונשו של הנאשם הועמד על 30 חודשים, בשל בעיות נפשיות מהן הוא סובל. **ע"פ 14/1951 באבי מIRON נ' מדינת ישראל**,

הנאשם הורשע בהצתת חנותו של המטלון בעת שהחנות הייתה סגורה וריקה מאדם. נקבע מתחם עונש החל מ- 2.5 ועד 4.5 שנות מאסר בפועל. על הנאשם 30 חודשי מאסר בפועל. ערעור על חומרת העונש נדחה. **ע"פ 907/14 רחמים ב' מדינת ישראל**, הנאשם הורשע בעבירות הצתה וקשרית קשר לביצוע פשע, בכך שהציג עם אחר רכבה של המטלונת על רקע סכסוך של מה ברכ. נקבע מתחם עונש הולם בין 2- 4 שנות מאסר. על הנאשם נגזרו 30 חודשי מאסר. ערעור על חומרת העונש נדחה.

18. ההגנה הפנתה למספר פסקי דין ביניהם: **ע"פ 7139/13 טרפה צוקול ב' מדינת ישראל** הנאשם הורשע בעבירות של הצתה והזק בדין, בכך שהציג חדר אותו שכר בבית באמצעות מצת וסדין ולאחר מכן ברוח מן החדר. נקבע מתחם עונש הולם אשר נע בין שניים ועד 4 שנות מאסר בפועל, ונגזרו 24 חודשים מאסר בפועל תוך הפעלת מאסר מותנה חלקו המציג וחלקו בחופף. ערעור על חומרת העונש התקבל באופן שמתיחס העונש הולם הוועד על תקופה שבין לשנה ושלוש שנים מאסר, ועונשו של הנאשם הוועד על 18 חודשים מאסר בפועל תוך הפעלת מאסר מותנה כך ששם הכל הוטלו 21 חודשים מאסר בפועל. **ע"פ 4910/16 מאיר אליעזר אבני ב' מדינת ישראל**, הנאשם הורשע בעבירות של הצתה, גניבה, קשרית קשר לביצוע פשע ועבירה של ייצור, הכנה, הפקה של סמים מסוכנים ובהחזקה ושימוש בסמים מסוכנים, בכך שהציג עם אדם נוסף את חנותו של המטלון בסיכון לבתי עסק אחרים ולבית מלון. נקבע מתחם עונש הולם בין 12 ועד 40 חודשים הוטלו 14 חודשים מאסר בפועל. ערעור על חומרת העונש נדחה. **ת"פ 55558-03-19 מדינת ישראל ב' פלוני**, הנאשם הורשע בשתי עבירות הצתה בכך ששילח אש במל枇ת הבניין בו עבד עורך הדין עמו הסתכסר וכן הצית את דלת הכניסה של המשרד. נקבע מתחם עונש הולם בין 18 ועד 48 חודשים מאסר בפועל. בית המשפט סטה מהמתיחס משיקולי שיקום וגילו המבוגר של הנאשם (בן 75) והעوذה שהוא נעדך עבר פלילי, והטיל עליו צו שירות בהיקף של 200 שעות, וצו מבחן לתקופה של שנה.

מתחם העונש הולם בתיק זה

19. הצדדים עתרו לקביעת מתחם עונישה אחד ביחס לכל העבירות.

20. לאחר ש שקלתי את חומרת העבירות, נסיבות ביצוען כמפורט לעיל, מידת הפגיעה בערבים המוגנים והפסיקת הנהוגה, אני סבור כי מתחם העונש הולם צריך לכלול רכיב של מאסר בפועל שלא יפתח מ- 26 חודשים ולא יעלה על 48 חודשים.

נסיבות שאינן הקשורות בביצוע העבירה

21. לקולה אני מביא בחשבון את הودאותו של הנאשם; החיסכון בזמן שיפוטי יקר; העובדה שבהודאותו חסר את עדותה של המתלוונת; נסיבותיו האישיות המורכבות כעולה מטעוני ההגנה, תסקير שירות המבחן וחווית הדעת הפסיכיאטרית, ובפרט מצבו הנפשי של הנאשם כמפורט לעיל. בהקשר זה יש להניח כי מאסרו של מי שסובל ממצב נפשי מורכב קשה מזו של אדם בריא. כן יש להבaya בחשבו לקולה העדר כל עבר פלילי. אך גם אין להתעלם מתקופת המעצר בה הנאשם נתון עד היום (כידוע תנאי מעצר קשים מתנאי מאסר). משקל נוסף ינתן להשפעה שעולאה להיות למאסר ארוך על הנאשם ומשפחותו, ולנטק מילדיו.

22. לחומרה יש להבaya בחשבו את הסיכון הנש��ף מה הנאשם לביצוע עבירות דומות כמפורט בתסקיר שירות המבחן.

23. בכל הנוגע לקביעת העונש בתוך מתחם העונש ההולם, לאור מכלול הנסיבות ובפרט מצבו הנפשי של הנאשם והיעדר עבר פלילי, אני סבור שכןן להטיל על הנאשם מאסר בפועל לתקופה המציה בין הרף הנמוך של מתחם העונש ההולם למרכזו (קרוב יותר למרכז המתחם).

24. בכל הקשור לרכיב הקנס, לאור תקופת המאסר אותה הנאשם עתיד לרצות, ומצבו הכלכלי אני נמנע מהטלתו. עם זאת, יוטל על הנאשם פיצוי לנפגעתה העבירה.

25. לאור כל האמור לעיל, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

אני גוזר על הנאשם מאסר בפועל לתקופה של 34 חודשים בגין ימי מעצרו מיום 22.6.22 ועד היום.

אני גוזר על הנאשם עונש מאסר על תנאי לתקופה של 18 חודשים וה坦אי הוא שה הנאשם לא יעבור בתוך 3 שנים מיום שחרורו ממאסרו, עבירה של חצתה וירושע בגינה.

אני גוזר על הנאשם עונש מאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים, וה坦אי הוא שה הנאשם לא יעבור בתוך 3 שנים מיום שחרורו ממאסרו, עבירה של איום או עבירות אלימות וירושע בגינה.

ה הנאשם ישלם למTELוננת הגב' לילך שלומית לוי פיצוי כספי בסך 10,000 ₪.

הפיצוי ישולם עד ליום 23.08.20.

יש לשלם את הפיצוי לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגביה, החל מחלון 3 ימים מיום גזר הדין ועדאת באחת מהדרכיהם הבאות: בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגביה,il.gov.au או חפש בגוגל "תשולם גביית קנסות". מוקד שירות טלפוני בשירות עצמי (מרכז גביה) - בטלפון 2055000-073-35592 (ניתן לפנות לנציגים לקבלת מידע במספרים הללו). בזמן כל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודה זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).

המאשימה מתבקשת לעדכן את קורבן העבירה בתוכן גזר הדין.

שב"ס מתבקש לבחון את אפשרות **שילובו של הנאשם בהליכים שיקומיים** במסגרת המאסר, והכל במסגרת שב"ס.

זכות ערעור לבית המשפט העליון בתחום 45 ימים מהיום.

ניתן היום, ו' ניסן תשפ"ג, 28 מרץ 2023, בנסיבות ב"כ המאשימה עו"ד לינה מטר ב"כ הנאשם עו"ד ישי ניב והנואשם בעצמו.